

P r o j e k t

USTAWA
z dnia r.

o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz
zatrudnianiu osób niepełnosprawnych

Rozdział 1
Przepisy ogólne

Art. 1.

Ustawa dotyczy osób, których stan fizyczny, psychiczny lub umysłowy trwale lub okresowo utrudnia, ogranicza bądź uniemożliwia wypełnianie funkcji społecznych

i które uzyskały orzeczenie:

- 1) o zakwalifikowaniu przez organy orzekające do jednego z trzech stopni niepełnosprawności określonych w art. 3,
- 2) o całkowitej lub częściowej niezdolności do pracy - na podstawie odrębnych przepisów, lub
- 3) o rodzaju i stopniu niepełnosprawności osoby, która nie ukończyła 16 roku życia - na podstawie odrębnych przepisów, zwanych dalej "osobami niepełnosprawnymi".

Art. 2.

Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) osobie niepełnosprawnej bezrobotnej lub poszukującej pracy - oznacza to osobę niepełnosprawną bezrobotną lub poszukującą pracy w rozumieniu przepisów o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu,
- 2) najniższym wynagrodzeniu - oznacza to najniższe wynagrodzenie pracowników ogłaszane przez Ministra Pracy i Polityki Socjalnej w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski" na podstawie odrębnych przepisów,
- 3) organizacjach pozarządowych - oznacza to stowarzyszenia, związki i izby o charakterze ogólnokrajowym działające na rzecz osób niepełnosprawnych, tworzone na podstawie odrębnych przepisów,
- 4) przeciętnym wynagrodzeniu - oznacza to przeciętne miesięczne wynagrodzenie w gospodarce narodowej w poprzednim kwartale od pierwszego dnia następnego miesiąca po ogłoszeniu przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski",
- 5) uczestnictwie w życiu społecznym - oznacza to możliwość pełnienia funkcji społecznych oraz pokonywania barier, w szczególności psychologicznych, architektonicznych, urbanistycznych, transportowych i w komunikowaniu się,
- 6) wskaźniku zatrudnienia osób niepełnosprawnych - oznacza to przeciętny miesięczny udział procentowy osób niepełnosprawnych w zatrudnieniu ogółem, w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy.

Rozdział 2
Orzekanie o niepełnosprawności

Art. 3.

1. Ustala się trzy stopnie niepełnosprawności, które stosuje się do realizacji celów określonych ustawą:
 - 1) znaczny,
 - 2) umiarkowany,
 - 3) lekki.
2. Orzeczenie ustalające stopień niepełnosprawności stanowi także podstawę do przyznania ulg i uprawnień na podstawie odrębnych przepisów.

Art. 4.

1. Do znacznego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę mającą naruszoną sprawność organizmu:
 - 1) niezdolną do podjęcia zatrudnienia lub
 - 2) zdolną do wykonywania zatrudnienia w zakładzie pracy chronionej albo w zakładzie aktywizacji zawodowej, lub
 - 3) wymagającą niezbędnej do uczestnictwa w życiu społecznym stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby, w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji.
2. Do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę mającą naruszoną sprawność organizmu:
 - 1) zdolną do wykonywania zatrudnienia na stanowisku pracy przystosowanym odpowiednio do potrzeb i możliwości wynikających z niepełnosprawności albo
 - 2) wymagającą, w celu uczestniczenia w życiu społecznym, częściowej lub okresowej pomocy innej osoby w związku z ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji.
3. Do lekkiego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę mającą naruszoną sprawność organizmu, która jest zdolna do wykonywania zatrudnienia i nie wymaga pomocy innej osoby do uczestniczenia w życiu społecznym.
4. Ograniczona możliwość samodzielnej egzystencji oznacza naruszenie sprawności organizmu w stopniu uniemożliwiającym zaspokajanie, bez pomocy innych osób, podstawowych potrzeb życiowych, za które uważa się przede wszystkim samoobsługę łącznie z poruszaniem się, komunikację, przyjmowanie pokarmów, mycie, ubieranie i załatwianie czynności fizjologicznych.
5. Zaliczenie do znacznego stopnia niepełnosprawności osoby, o której mowa w ust. 1 pkt 2, nie wyklucza możliwości podejmowania przez tę osobę zatrudnienia, także poza zakładem pracy chronionej lub zakładem aktywizacji zawodowej.

Art. 5.

1. O zaliczeniu osoby do odpowiedniego stopnia niepełnosprawności orzeka zespół do spraw orzekania o stopniu niepełnosprawności, powoływany przez dyrektora wojewódzkiego urzędu pracy, zwany dalej "zespołem".
2. Zespół orzeka na wniosek osoby zainteresowanej lub jej przedstawiciela ustawowego.
3. Orzeczenie zespołu, poza ustaleniem stopnia niepełnosprawności, zawiera wskazania dotyczące w szczególności:
 - 1) szkolenia, w tym specjalistycznego,
 - 2) odpowiedniego zatrudnienia uwzględniającego psychofizyczne możliwości

danej osoby,
3) korzystania z rehabilitacji ze wskazaniem form odpowiednich do potrzeb
i możliwości, z wyłączeniem turnusów rehabilitacyjnych,
4) korzystania z systemu pomocy społecznej,
5) konieczności zaopatrzenia w przedmioty ortopedyczne i środki pomocnicze,
6) uczestnictwa w terapii zajęciowej,
7) korzystania z systemu środowiskowego wsparcia w samodzielnej egzystencji,
przez co rozumie się korzystanie z usług socjalnych i opiekuńczych świadczonych przez sieć instytucji pomocy społecznej, organizacje pozarządowe oraz inne placówki.

Art. 6.

1. Odwołania od orzeczeń wydanych przez zespół rozpatruje Krajowy Zespół do Spraw Orzekania o Stopniu Niepełnosprawności, powołany przez Pełnomocnika do Spraw Osób Niepełnosprawnych.
2. Od orzeczenia Krajowego Zespołu do Spraw Osób Niepełnosprawnych przysługuje odwołanie do sądu pracy i ubezpieczeń społecznych.

Art. 7.

1. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady powoływania zespołów, o których mowa w art. 5 i 6, sprawowania nadzoru nad tymi zespołami, a także zakresu ich współdziałania z organami administracji rządowej i organami samorządu terytorialnego.
2. Minister Pracy i Polityki Socjalnej określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady orzekania o stopniu niepełnosprawności, tryb postępowania przy orzekaniu oraz zakres, skład i sposób działania zespołów, o których mowa w art. 5 i 6.

Rozdział 3 Rehabilitacja osób niepełnosprawnych

Art. 8.

1. Rehabilitacja osób niepełnosprawnych oznacza zespół działań, w szczególności organizacyjnych, leczniczych, psychologicznych, technicznych, szkoleniowych i społecznych, zmierzających do osiągnięcia, przy aktywnym uczestnictwie tych osób, możliwie najwyższego poziomu ich funkcjonowania, jakości życia i integracji społecznej.
2. Rehabilitacja lecznicza osób niepełnosprawnych odbywa się na podstawie odrębnych przepisów.

Art. 9.

1. Rehabilitacja zawodowa ma na celu ułatwienie osobie niepełnosprawnej uzyskania i utrzymania odpowiedniego zatrudnienia i awansu zawodowego, przez umożliwienie jej korzystania z poradnictwa zawodowego, szkolenia zawodowego i pośrednictwa pracy.
2. Do realizacji celu, o którym mowa w ust. 1, niezbędne jest:
1) dokonanie oceny zdolności do pracy, w szczególności przez:
a) przeprowadzenie badań lekarskich i psychologicznych umożliwiających określenie sprawności fizycznej, psychicznej i umysłowej do wykonywania

zawodu oraz ocenę możliwości zwiększenia tej sprawności,
b) ustalenie kwalifikacji, doświadczeń zawodowych, uzdolnień i zainteresowań,
2) poradnictwo zawodowe uwzględniające ocenę zdolności do pracy oraz umożliwiające wybór odpowiedniego zawodu i szkolenia,
3) przygotowanie zawodowe z uwzględnieniem perspektyw zatrudnienia,
4) dobór odpowiedniego miejsca pracy i jego wyposażenie,
5) określenie środków technicznych umożliwiających lub ułatwiających wykonywanie pracy, a w razie potrzeby przedmiotów ortopedycznych, środków pomocniczych, sprzętu rehabilitacyjnego, itp.

Art. 10.

1. Rehabilitacja społeczna ma na celu udzielanie osobie niepełnosprawnej pomocy w przystosowaniu się do życia społecznego, przez usuwanie barier ekonomicznych i społecznych, które mogą utrudniać proces rehabilitacji.
2. Rehabilitacja społeczna polega w szczególności na:
1) tworzeniu warunków do pobudzania aktywności społecznej osób niepełnosprawnych,
2) kształtowaniu w społeczeństwie właściwych postaw i zachowań sprzyjających integracji z osobami niepełnosprawnymi,
3) stopniowej likwidacji barier, w szczególności architektonicznych, urbanistycznych, transportowych, w komunikowaniu się i technicznych.

Art. 11.

1. Do podstawowych form rehabilitacji społecznej zalicza się zwłaszcza uczestnictwo:
1) w warsztatach terapii zajęciowej,
2) w turnusach rehabilitacyjnych,
3) w zespołach ćwiczeń fizycznych usprawniających psychoruchowo, rekreacyjnych i sportowych, zgodnie z potrzebami osób niepełnosprawnych.
2. Warsztat terapii zajęciowej oznacza wyodrębnioną organizacyjnie i finansowo placówkę stwarzającą osobom niepełnosprawnym z upośledzeniem uniemożliwiającym aktualnie podjęcie pracy, możliwość udziału w rehabilitacji społecznej i zawodowej przez terapię zajęciową.
3. Turnus rehabilitacyjny oznacza formę aktywnej rehabilitacji, połączoną z elementami wypoczynku, mającą na celu przede wszystkim ogólną poprawę sprawności, wyrobienie zaradności, pobudzanie i rozwijanie zainteresowań osób niepełnosprawnych.
4. Warsztaty terapii zajęciowej oraz turnusy rehabilitacyjne mogą być organizowane przez pracodawców prowadzących zakłady pracy chronionej lub przez inne jednostki organizacyjne.
5. Osoby niepełnosprawne kierowane są do uczestnictwa:
1) w warsztacie terapii zajęciowej - zgodnie z orzeczeniem, o którym mowa w art. 5 ust. 3 pkt 6,
2) w turnusie rehabilitacyjnym - na wniosek lekarza.
6. Minister Pracy i Polityki Socjalnej, w porozumieniu z Ministrem Zdrowia i Opieki Społecznej, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady tworzenia, działania i finansowania warsztatów terapii zajęciowej.

Uprawnienia osób niepełnosprawnych

Art. 12.

Osoba niepełnosprawna zarejestrowana w rejonowym urzędzie pracy jako bezrobotna lub poszukująca pracy i nie pozostająca w zatrudnieniu, ma prawo korzystać ze szkolenia na zasadach określonych w ustawie.

Art. 13.

1. Osoba niepełnosprawna, o której mowa w art. 12, może otrzymać pożyczkę na rozpoczęcie działalności gospodarczej albo rolniczej.
2. Dyrektor wojewódzkiego urzędu pracy udziela pożyczki, ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, do wysokości trzydziestokrotnego przeciętnego wynagrodzenia.
3. Dyrektor wojewódzkiego urzędu pracy zawiera z pożyczkobiorcą umowę ustalającą warunki udzielenia i spłaty pożyczki oraz wysokość stopy oprocentowania.
4. Dyrektor wojewódzkiego urzędu pracy umarza pożyczkę, na wniosek pożyczkobiorcy, do wysokości 50%, pod warunkiem prowadzenia działalności gospodarczej albo rolniczej przez okres co najmniej 24 miesięcy oraz po spełnieniu pozostałych warunków umowy.
5. W przypadku szczególnie uzasadnionym trudną sytuacją materialną lub losową pożyczkobiorcy, Prezes Zarządu Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, na wniosek tego pożyczkobiorcy, może - po zasięgnięciu opinii dyrektora wojewódzkiego urzędu pracy - odroczyć termin spłaty pożyczki albo umorzyć jej spłatę w części lub w całości, jeżeli pożyczka stała się wymagalna.
6. Od decyzji Prezesa Zarządu Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych przysługuje odwołanie do Ministra Pracy i Polityki Socjalnej.
7. Minister Pracy i Polityki Socjalnej określi, w drodze rozporządzenia, ramowe zasady udzielania, oprocentowania, spłaty i umarzania pożyczek.

Art. 14.

1. Osoba niepełnosprawna prowadząca działalność gospodarczą albo własne lub dzierżawione gospodarstwo rolne może otrzymać, ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, dofinansowanie do wysokości 50% oprocentowania kredytu bankowego zaciągniętego na kontynuowanie tej działalności, jeżeli:
 - 1) nie korzystała z pożyczki, o której mowa w art. 13 ust. 1, lub
 - 2) taka pożyczka została spłacona, albo w całości umorzona.
2. Dofinansowanie następuje na podstawie umowy zawartej przez dyrektora wojewódzkiego urzędu pracy z osobą, o której mowa w ust. 1.

Art. 15.

Osobie zatrudnionej, która w wyniku wypadku przy pracy lub choroby zawodowej

utraciła zdolność do pracy na dotychczasowym stanowisku i została uznana za osobę niepełnosprawną zdolną do pracy, pracodawca jest obowiązany wydzielić lub zorganizować odpowiednie stanowisko pracy z podstawowym zapleczem socjalnym, nie później niż w okresie trzech miesięcy od daty zgłoszenia przez tę osobę gotowości przystąpienia do pracy. Zgłoszenie gotowości przystąpienia do pracy powinno nastąpić w ciągu miesiąca od dnia uznania za osobę niepełnosprawną zdolną do pracy.

Art. 16.

1. Czas pracy osoby niepełnosprawnej nie może przekraczać 8 godzin na dobę i 40 godzin tygodniowo.
2. Czas pracy osoby niepełnosprawnej zaliczonej do znacznego lub umiarkowanego stopnia niepełnosprawności nie może przekraczać 7 godzin na dobę i 35 godzin tygodniowo. W tygodniu, w którym przypada dzień lub dni ustawowo wolne od pracy, tygodniowy wymiar czasu pracy zmniejsza się o 7 godzin za każdy z tych dni.
3. Osoba niepełnosprawna nie może być zatrudniona w porze nocnej i w godzinach nadliczbowych.
4. Wymiar czasu pracy ustalony zgodnie z ust. 1 lub 2, obowiązuje od dnia następującego po przedstawieniu pracodawcy orzeczenia o niepełnosprawności.

Art. 17.

1. Przepisów art. 16 nie stosuje się:
 - 1) do osób zatrudnionych przy pilnowaniu oraz
 - 2) gdy na wniosek osoby zatrudnionej, lekarz zakładowy, lub w razie jego braku lekarz sprawujący opiekę nad tą osobą, wyrazi na to zgodę.
2. Przepis ust. 1 nie dotyczy pracy w godzinach nadliczbowych.

Art. 18.

Osoba niepełnosprawna ma prawo do przerwy w pracy na gimnastykę usprawniającą lub wypoczynek. Czas przerwy wynosi 30 minut i jest wliczany do czasu pracy.

Art. 19.

1. Stosowanie norm czasu pracy, o których mowa w art. 16, nie powoduje obniżenia wysokości wynagrodzenia wypłacanego w stałej miesięcznej wysokości.
2. Godzinowe stawki wynagrodzenia zasadniczego, odpowiadające osobistemu zaszeregowaniu lub zaszeregowaniu wykonywanej pracy, przy przejściu na normy czasu pracy, o których mowa w art. 16, ulegają podwyższeniu w stosunku, w jakim pozostaje dotychczasowy wymiar czasu pracy do tych norm.

Art. 20.

1. Osobie zaliczonej do znacznego lub umiarkowanego stopnia niepełnosprawności przysługuje dodatkowy urlop wypoczynkowy w wymiarze 10 dni roboczych w roku kalendarzowym. Prawo do pierwszego urlopu dodatkowego osoba ta nabywa po przepracowaniu jednego roku po dniu zaliczenia jej do jednego z tych stopni niepełnosprawności.

2. Urlop, o którym mowa w ust. 1, nie przysługuje osobie uprawnionej do urlopu wypoczynkowego w wymiarze przekraczającym 26 dni roboczych lub do urlopu dodatkowego na podstawie odrębnych przepisów.
3. Jeżeli wymiar urlopu dodatkowego, o którym mowa w ust. 2, jest niższy niż 10 dni roboczych, zamiast tego urlopu przysługuje urlop dodatkowy określony w ust. 1.

Art. 21.

1. Osoba niepełnosprawna ma prawo do zwolnienia od pracy z zachowaniem prawa do wynagrodzenia:
- 1) w wymiarze do 21 dni roboczych w celu uczestniczenia w turnusie rehabilitacyjnym, nie częściej niż raz w roku,
 - 2) w celu wykonania badań specjalistycznych, zabiegów leczniczych lub usprawniających, a także w celu uzyskania zaopatrzenia ortopedycznego lub jego naprawy, jeżeli czynności te nie mogą być wykonane poza godzinami pracy.
2. Wynagrodzenie za czas zwolnień od pracy, o których mowa w ust. 1, oblicza się jak ekwiwalent pieniężny za urlop wypoczynkowy.

Rozdział 5

Szczególne obowiązki i uprawnienia pracodawców w związku z zatrudnianiem osób niepełnosprawnych

Art. 22.

1. Pracodawca zatrudniający co najmniej 50 pracowników w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy, jest obowiązany, z zastrzeżeniem ust. 2-5 i art. 23, dokonywać miesięcznych wpłat na Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, w wysokości kwoty stanowiącej iloczyn połowy przeciętnego wynagrodzenia i liczby pracowników odpowiadającej różnicy między zatrudnieniem zapewniającym osiągnięcie wskaźnika zatrudnienia osób niepełnosprawnych w wysokości 6% a rzeczywistym zatrudnieniem osób niepełnosprawnych.
2. Z wpłat, o których mowa w ust. 1, zwolnieni są pracodawcy, u których wskaźnik zatrudnienia osób niepełnosprawnych wynosi co najmniej 6%.
3. Z wpłat, o których mowa w ust. 1, zwolnieni są pracodawcy prowadzący zakłady pracy będące w likwidacji, albo co do których ogłoszono upadłość.
4. Wskaźnik, o którym mowa w ust. 2, może zostać obniżony w razie zatrudnienia osób niepełnosprawnych ze schorzeniami szczególnie utrudniającymi wykonywanie pracy.
5. Minister Pracy i Polityki Socjalnej, w porozumieniu z Ministrem Zdrowia i Opieki Społecznej, określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje schorzeń uzasadniających obniżenie wskaźnika, o którym mowa w ust. 2, oraz sposób jego obniżania.
6. Do liczby pracowników, o której mowa w ust. 1, nie wlicza się - jeżeli nie są to osoby niepełnosprawne - osób zatrudnionych:
- 1) na podstawie umowy o pracę w celu przygotowania zawodowego,
 - 2) przebywających na urloпах wychowawczych,

- 3) nie świadczących pracy w związku z odbywaniem zasadniczej lub zastępczej służby wojskowej,
 - 4) będących uczestnikami Ochotniczych Hufców Pracy,
 - 5) nie świadczących pracy w związku z uzyskaniem świadczenia rehabilitacyjnego,
 - 6) przebywających na urloпах bezpłatnych skierowanych do pracy za granicą na podstawie odrębnych przepisów.
7. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy:
- 1) placówek dyplomatycznych i urzędów konsularnych,
 - 2) przedstawicielstw i misji zagranicznych.

Art. 23.

1. Wpłaty, o których mowa w art. 22, ulegają obniżeniu o kwoty wynagrodzeń wypłaconych pracownikom przez pracodawcę prowadzącego zakład pracy chronionej lub zakład aktywizacji zawodowej, z tytułu realizacji przez te zakłady określonej produkcji lub usługi na rzecz pracodawcy obowiązującego do dokonywania wpłaty.
Warunkiem obniżenia wpłaty jest uregulowanie przez tego pracodawcę należności za zrealizowaną produkcję lub usługi.
2. Minister Pracy i Polityki Socjalnej określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady obniżenia wpłat, o których mowa w ust. 1.

Art. 24.

- Jeżeli pracodawca nie wydzieli lub nie zorganizuje w przepisany terminie stanowiska pracy dla osoby, o której mowa w art. 15, obowiązany jest dokonać, w dniu rozwiązania stosunku pracy z tą osobą, wpłaty na Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych w wysokości:
- 1) dziesięciokrotnego przeciętnego wynagrodzenia za pracownika, jeżeli zatrudnia do 49 pracowników w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy,
 - 2) dwudziestokrotnego przeciętnego wynagrodzenia za pracownika, jeżeli zatrudnia co najmniej 50 pracowników w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy.

Art. 25.

1. Pracodawcy, o którym mowa w art. 22, zatrudniającemu osoby niepełnosprawne, przysługuje ulga w podatku dochodowym w wysokości równej osiągniętemu wskaźnikowi zatrudnienia tych osób, jeśli wskaźnik ten wynosi co najmniej 7%. Jeżeli wskaźnik zatrudnienia osób niepełnosprawnych przekracza 50%, pracodawca jest z tego podatku zwolniony.
2. Pracodawca przekazuje 50% środków uzyskanych z tytułu ulgi lub zwolnienia, o których mowa w ust. 1, na Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych.

Art. 26.

1. Składka na ubezpieczenie społeczne osób niepełnosprawnych:
 - 1) zatrudnionych i zaliczonych do znacznego lub umiarkowanego stopnia niepełnosprawności, z wyjątkiem zatrudnionych przez pracodawcę, o którym mowa w

- art. 22 ust. 1, wynosi 50% składki na ubezpieczenie społeczne określonej w odrębnych przepisach,
- 2) zatrudnionych przez pracodawcę prowadzącego zakład pracy chronionej lub zakład aktywizacji zawodowej, w tych zakładach wynosi 5% podstawy wymiaru składki.
2. Przez osoby zatrudnione, o których mowa w ust. 1, rozumie się pracowników oraz osoby wykonujące pracę nakładczą.
3. Zakład Ubezpieczeń Społecznych otrzymuje refundację kwoty wynikającej z zastosowania ulg, o których mowa w ust. 1:
- 1) w wysokości 50% z dotacji budżetu państwa,
 - 2) w wysokości 50% ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych.

Art. 27.

1. Pracodawca, który zatrudni osoby niepełnosprawne bezrobotne lub poszukujące pracy i nie pozostające w zatrudnieniu, skierowane do pracy przez rejonowy urząd pracy, może otrzymać ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych zwrot kosztów:
 - 1) do wysokości trzydziestokrotnego przeciętnego wynagrodzenia za każde stanowisko pracy, poniesionych w związku:
 - a) z organizacją nowych stanowisk pracy dla osób niepełnosprawnych zdolnych do pracy lub
 - b) z przystosowaniem istniejących stanowisk pracy do potrzeb osób niepełnosprawnych,
 - 2) wynagrodzenia wypłaconego osobom niepełnosprawnym za okres 18 miesięcy, płatnych co drugi miesiąc, licząc od dnia zatrudnienia,
 - 3) składki za ubezpieczenie społeczne od wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 2.
2. Zwrotu kosztów, o których mowa w ust. 1, dokonuje dyrektor wojewódzkiego urzędu pracy na warunkach i w wysokości określonych umową zawartą z pracodawcą. Zwrotowi nie podlegają koszty poniesione przez pracodawcę przed datą podpisania umowy.
3. Pracodawca jest obowiązany zatrudniać osoby niepełnosprawne skierowane przez rejonowy urząd pracy na stanowiska pracy, o których mowa w ust. 1, przez okres nie krótszy niż 18 miesięcy od daty zakończenia refundacji.
4. Jeżeli z przyczyn dotyczących pracodawcy okres zatrudnienia osoby niepełnosprawnej, o którym mowa w ust. 3, był krótszy, pracodawca zwraca Państwowemu Funduszowi Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych środki pobrane, w wysokości równej 1/18 ich części za każdy miesiąc kalendarzowy brakujący do 18 miesięcy, nie mniej niż za 12 miesięcy. Zwrot powinien nastąpić w ciągu 3 miesięcy od dnia rozwiązania stosunku pracy z osobą niepełnosprawną.
5. Pracodawca może być zwolniony z obowiązku zwrotu środków, o których mowa w ust. 4, jeżeli zatrudni, w terminie jednego miesiąca od dnia zwolnienia osoby niepełnosprawnej, inną osobę niepełnosprawną skierowaną do pracy przez rejonowy

urząd pracy.

Art. 28.

1. Pracodawca, zatrudniający do 49 pracowników w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy, może otrzymać ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych zwrot kosztów:
 - 1) wynagrodzenia wypłacanego zatrudnionym osobom niepełnosprawnym w wysokości 50% najniższego wynagrodzenia - przez okres 24 miesięcy, płatnych za co drugi miesiąc,
 - 2) składki na ubezpieczenie społeczne od wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1,
 - 3) dodatkowego urlopu wypoczynkowego, o którym mowa w art. 20.
2. Zwrotu kosztów, o których mowa w ust. 1, dokonuje dyrektor wojewódzkiego urzędu pracy na podstawie umowy zawartej z pracodawcą.
3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do pracodawców w zakresie prowadzonych przez nich zakładów pracy chronionej lub zakładów aktywizacji zawodowej.

Rozdział 6

Zakłady pracy chronionej i zakłady aktywizacji zawodowej

Art. 29.

1. Pracodawca, zatrudniający nie mniej niż 25 pracowników w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy, może uzyskać status pracodawcy prowadzącego zakład pracy chronionej, jeżeli:
 - 1) wskaźnik zatrudnienia osób niepełnosprawnych wynosi:
 - a) co najmniej 40%, a w tym co najmniej 10% ogółu zatrudnionych stanowią osoby zaliczone do znacznego lub umiarkowanego stopnia niepełnosprawności, albo
 - b) co najmniej 30% niewidomych lub psychicznie chorych, albo upośledzonych umysłowo zaliczonych do znacznego albo umiarkowanego stopnia niepełnosprawności,
 - 2) wszystkie obiekty i pomieszczenia zakładu pracy:
 - a) odpowiadają przepisom i zasadom bezpieczeństwa i higieny pracy,
 - b) uwzględniają potrzeby osób niepełnosprawnych w zakresie przystosowania stanowisk pracy, pomieszczeń higieniczno sanitarnych i ciągów komunikacyjnych oraz spełniają wymagania dostępności do nich, a także,
 - 3) jest zapewniona podstawowa i specjalistyczna opieka lekarska, poradnictwo i usługi rehabilitacyjne.
2. Okoliczności, o których mowa w ust. 1 pkt 2, stwierdza Państwowa Inspekcja Pracy, z wyjątkiem okoliczności, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lit. b w stosunku do osób zatrudnionych w dozorcze i ochronie mienia.
3. Do pracowników, o których mowa w ust. 1 pkt 1, zalicza się także osoby wykonujące pracę nakładczą.

Art. 30.

1. Pracodawca prowadzący zakład pracy chronionej lub inna jednostka organizacyjna może utworzyć wyodrębnioną organizacyjnie i finansowo jednostkę i uzyskać dla tej jednostki status zakładu aktywizacji zawodowej, jeżeli:

- 1) wskaźnik zatrudnienia w tej jednostce osób niepełnosprawnych zaliczonych do znacznego stopnia niepełnosprawności, wynosi co najmniej 70% ogółu zatrudnionych w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy,
 - 2) spełnione są warunki, o których mowa w art. 29 ust. 1 pkt 2 i 3, oraz
 - 3) uzyska pozytywną opinię Zarządu Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych.
2. Koszty utworzenia i działalności zakładu aktywizacji zawodowej finansowane są ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych.
3. Minister Pracy i Polityki Socjalnej, w porozumieniu z Ministrem Zdrowia i Opieki Społecznej, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady tworzenia, działania i finansowania zakładów aktywizacji zawodowej oraz zasady tworzenia i wykorzystania zakładowego funduszu aktywizacji, o którym mowa w art. 32 ust. 4.

Art. 31.

1. Decyzję w sprawie przyznania statusu zakładu pracy chronionej lub zakładu aktywizacji zawodowej wydaje Pełnomocnik do Spraw Osób Niepełnosprawnych informując o tym Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych. Decyzję tę wydaje się na okres 3 lat.
2. Pełnomocnik do Spraw Osób Niepełnosprawnych może, w drodze decyzji, zwolnić na czas określony, nie dłużej jednak niż na sześć miesięcy, pracodawcę ubiegającego się dla prowadzonego przez siebie zakładu o status zakładu pracy chronionej lub prowadzącego zakład posiadający taki status od spełnienia warunku, o którym mowa w art. 29 ust. 1 pkt 1 lit. a, jeżeli:
 - 1) pracodawca zatrudnia co najmniej 60% osób niepełnosprawnych oraz
 - 2) właściwy rejonowy urząd pracy nie może skierować do tego pracodawcy wymaganej liczby osób niepełnosprawnych zaliczonych do znacznego lub umiarkowanego stopnia niepełnosprawności, posiadających odpowiednie kwalifikacje zawodowe lub nadających się do przekwalifikowania.
3. Pełnomocnik do Spraw Osób Niepełnosprawnych podejmuje decyzję stwierdzającą utratę przyznanego statusu zakładu pracy chronionej lub zakładu aktywizacji zawodowej w razie niespełniania przez pracodawcę warunków, o których mowa w art. 29 i 30.
4. Pracodawca prowadzący zakład pracy chronionej lub zakład aktywizacji zawodowej jest obowiązany:
 - 1) poinformować Pełnomocnika do Spraw Osób Niepełnosprawnych o każdej zmianie dotyczącej warunków, o których mowa w art. 29 i 30, w terminie 14 dni od daty tej zmiany,
 - 2) przedstawiać Pełnomocnikowi do Spraw Osób Niepełnosprawnych kwartalne informacje, dotyczące spełniania tych warunków.
5. Minister Pracy i Polityki Socjalnej określi, w drodze zarządzenia, wzór informacji, o której mowa w ust. 4, oraz sposób jej przedstawiania.

Art. 32.

1. Pracodawca prowadzący zakład pracy chronionej lub zakład aktywizacji

zawodowej jest zwolniony w stosunku do tych zakładów, z zastrzeżeniem ust. 2:

- 1) z podatków,
 - 2) z wpłat do urzędu skarbowego należności z tytułu podatku od towarów i usług na zasadach określonych w odrębnych przepisach,
 - 3) z niepodatkowych należności budżetowych.
2. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy:
- 1) podatków od gier losowych i totalizatorów,
 - 2) podatku importowego,
 - 3) cła.
3. Pracodawca prowadzący zakład pracy chronionej przekazuje środki uzyskane:
- 1) z tytułu zwolnień, o których mowa w ust. 1 pkt 1, na:
 - a) Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, w wysokości 10%,
 - b) zakładowy fundusz rehabilitacji osób niepełnosprawnych, w wysokości 90%,
 - 2) z tytułu zwolnień, o których mowa w ust. 1 pkt 2, na Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych pomniejszone o kwotę stanowiącą iloczyn liczby osób niepełnosprawnych zatrudnionych w zakładzie pracy chronionej w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy oraz wielokrotności najniższego wynagrodzenia określonej przez Radę Ministrów na podstawie odrębnych przepisów.
4. Pracodawca prowadzący zakład aktywizacji zawodowej przekazuje środki uzyskane z tytułu zwolnień, o których mowa w ust. 1 pkt 1, oraz wpływy z dochodu związanego z prowadzeniem działalności gospodarczej na zakładowy fundusz aktywizacji.
5. Minister Finansów określi, w drodze zarządzenia, wykaz niepodatkowych należności budżetowych.

Art. 33.

Pracodawca prowadzący zakład pracy chronionej może uzyskać, dla tego zakładu, ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych w szczególności:

- 1) dofinansowanie w wysokości do 50% oprocentowania zaciągniętych kredytów bankowych,
- 2) pożyczkę, zwłaszcza na cele inwestycyjne, modernizację lub na restrukturyzację zakładu - z możliwością jej umorzenia, w wysokości 50%,
- 3) dofinansowanie lub refundację wynagrodzeń osób niepełnosprawnych, u których stwierdzono chorobę psychiczną, upośledzenie umysłowe lub epilepsję, w wysokości 75% najniższego wynagrodzenia,
- 4) zwrot kosztów za szkolenie zatrudnionych osób niepełnosprawnych w związku z koniecznością zmiany profilu produkcji,
- 5) dofinansowanie, w celu ochrony istniejących w zakładzie miejsc pracy, rekompensujące częściowo straty poniesione wskutek ugód bankowych i postępowań układowych prowadzonych w przedsiębiorstwach na podstawie odrębnych przepisów,
- 6) subwencje w związku z zatrudnianiem osób niepełnosprawnych.

Art. 34.

1. Pracodawca prowadzący zakład pracy chronionej tworzy zakładowy fundusz

rehabilitacji osób niepełnosprawnych, zwany dalej "funduszem rehabilitacji".

2. Dochodami funduszu rehabilitacji są w szczególności:
 - 1) środki, o których mowa w art. 32 ust. 3 pkt 2,
 - 2) dotacje i subwencje,
 - 3) wpływy z zapisów i darowizn.
3. Pracodawca prowadzący zakład pracy chronionej obowiązany jest prowadzić ewidencję dochodów i wydatków funduszu rehabilitacji.
4. Środki funduszu rehabilitacji przeznaczane są na finansowanie rehabilitacji zawodowej, społecznej i leczniczej osób niepełnosprawnych, zgodnie z zakładowym regulaminem wykorzystania tych środków.
5. Środki funduszu rehabilitacji wykorzystywane niezgodnie z przepisami, podlegają zwrotowi do właściwego terenowo urzędu skarbowego.
6. W razie likwidacji prowadzonego przez pracodawcę zakładu pracy chronionej, nie wykorzystane środki funduszu rehabilitacji podlegają zwrotowi do właściwego terenowo urzędu skarbowego.
7. Minister Pracy i Polityki Socjalnej, w porozumieniu z Ministrami Finansów oraz Zdrowia i Opieki Społecznej, określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje wydatków, szczegółowe zasady wykorzystania środków funduszu rehabilitacji oraz tryb ustalania zakładowego regulaminu wykorzystania tych środków.
8. Dysponentem funduszu rehabilitacji lub zakładowego funduszu aktywizacji jest pracodawca.
9. Pracodawca prowadzący zakład pracy chronionej może udzielić, ze środków funduszu rehabilitacji, pomocy finansowej bezrobotnym osobom niepełnosprawnym, byłym pracownikom tego zakładu, na cele związane z rehabilitacją leczniczą.

Rozdział 7

Zadania i organizacja służb działających na rzecz osób niepełnosprawnych

Art. 35.

1. Zadania wynikające z ustawy koordynuje i realizuje Sekretarz Stanu, Pełnomocnik do Spraw Osób Niepełnosprawnych w Ministerstwie Pracy i Polityki Socjalnej, zwany dalej "Pełnomocnikiem".
2. Pełnomocnika powołuje i odwołuje Prezes Rady Ministrów, na wniosek Ministra Pracy i Polityki Socjalnej.
3. Do zadań Pełnomocnika należy w szczególności:
 - 1) opracowywanie programów rządowych dotyczących poprawy warunków życia społecznego i zawodowego osób niepełnosprawnych oraz koordynacja działań z nich wynikających,
 - 2) określanie kierunkowych założeń polityki zatrudniania, rehabilitacji zawodowej i społecznej osób niepełnosprawnych,
 - 3) opracowywanie założeń do rocznych planów rzeczowo-finansowych dotyczących realizacji zadań, o których mowa w art. 11, 13, 14, 27, 33, 36, 38-41 oraz art. 48 ust. 1 i 2,
 - 4) określanie szczegółowych zasad realizacji zadań, o których mowa w art. 36,

- 38-41, w art. 48 ust. 1 pkt 1, 2, 6, 8, 10, 11, 17 i 22 oraz ust. 2,
- 5) sprawowanie merytorycznego nadzoru nad realizacją zadań, o których mowa w art. 5, 11, 13, 14, 27 i 33 oraz dokonywanie okresowej oceny ich realizacji,
- 6) sprawowanie merytorycznego nadzoru nad realizacją zadań, o których mowa w art. 36 i 38-41, w porozumieniu z Prezesem Krajowego Urzędu Pracy,
- 7) opracowywanie szczegółowych zasad szkolenia osób niepełnosprawnych,
- 8) inicjowanie działań zmierzających do podnoszenia kwalifikacji zawodowych osób zatrudnionych w organach zatrudnienia i innych jednostkach realizujących zadania na rzecz osób niepełnosprawnych,
- 9) inicjowanie działań zmierzających do ograniczania skutków niepełnosprawności i barier utrudniających osobom niepełnosprawnym funkcjonowanie w społeczeństwie,
- 10) opracowywanie lub opiniowanie projektów aktów normatywnych dotyczących zatrudnienia, rehabilitacji oraz warunków życia osób niepełnosprawnych,
- 11) wydawanie decyzji w sprawie przyznania statusu zakładu pracy chronionej lub zakładu aktywizacji zawodowej oraz o utracie przyznanego statusu,
- 12) powoływanie Krajowego Zespołu do Spraw Orzekania o Stopniu Niepełnosprawności,
- 13) współpraca z organizacjami pozarządowymi i fundacjami działającymi na rzecz osób niepełnosprawnych, w tym z Krajową Radą Konsultacyjną do Spraw Osób Niepełnosprawnych.
4. Pełnomocnik wykonuje swoje zadania przy pomocy Biura Pełnomocnika do Spraw Osób Niepełnosprawnych, stanowiącego komórkę organizacyjną Ministerstwa Pracy i Polityki Socjalnej.

Art. 36.

- Pośrednictwo pracy i poradnictwo zawodowe dla osób niepełnosprawnych oraz szkolenie i przekwalifikowywanie prowadzi, na zasadach określonych w przepisach o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu, rejonowe oraz wojewódzkie urzędy pracy.
- W zakresie wynikającym z ust. 1, do zadań dyrektora wojewódzkiego urzędu pracy, zwanego dalej "dyrektorem", należy w szczególności:
 - powoływanie zespołu do spraw orzekania o stopniu niepełnosprawności,
 - opracowywanie wojewódzkich programów realizacji zadań na rzecz zatrudniania osób niepełnosprawnych,
 - organizowanie szkoleń dla osób niepełnosprawnych,
 - kierowanie osób niepełnosprawnych na szkolenia,
 - kierowanie osób niepełnosprawnych, które wymagają specjalistycznego programu szkolenia oraz rehabilitacji leczniczej i społecznej do specjalistycznego ośrodka szkoleniowo-rehabilitacyjnego lub do innej placówki szkoleniowej,
 - współpraca z organami rentowymi w zakresie wynikającym z odrębnych przepisów,

- 7) poradnictwo zawodowe dla osób niepełnosprawnych uwzględniające ocenę zdolności do pracy oraz umożliwiające wybór odpowiedniego zawodu i szkolenia na zasadach określonych w przepisach o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu,
- 8) doradztwo organizacyjno-prawne i ekonomiczne w zakresie działalności gospodarczej lub rolniczej podejmowanej przez osoby niepełnosprawne,
- 9) współpraca z terenowymi organami rządowej administracji ogólnej i specjalnej, organami samorządu terytorialnego, organizacjami pozarządowymi i fundacjami w zakresie zatrudniania i rehabilitacji zawodowej osób niepełnosprawnych,
- 10) udzielanie pożyczek, o których mowa w art. 13, i wydawanie decyzji w sprawie ich umarzania,
- 11) współpraca z właściwym terenowo okręgowym inspektorem pracy w zakresie oceny i kontroli miejsc pracy osób niepełnosprawnych,
- 12) zawieranie i realizacja umów w sprawach, o których mowa w art. 14 ust. 2, art. 27 ust. 1 i 2 oraz art. 28 ust. 1,
- 13) opracowywanie i przedstawianie Pełnomocnikowi, za pośrednictwem Krajowego Urzędu Pracy, planów zadań oraz okresowych sprawozdań i informacji z prowadzonej działalności,
- 14) przedstawianie Prezesowi Zarządu Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, za pośrednictwem Krajowego Urzędu Pracy, wniosków do planu finansowego Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych.
3. Zadania, o których mowa w ust. 2 i w art. 38-41, dyrektor realizuje przy pomocy wojewódzkiego ośrodka do spraw zatrudnienia i rehabilitacji osób niepełnosprawnych.

Rozdział 8 Szkolenie osób niepełnosprawnych

Art. 37.

Szkolenie osób niepełnosprawnych odbywa się w formach pozaszkolnych w celu nauki zawodu, przekwalifikowania lub podwyższenia kwalifikacji.

Art. 38.

1. Dyrektor inicjuje i organizuje szkolenie dla bezrobotnych osób niepełnosprawnych

lub innych osób niepełnosprawnych poszukujących pracy i nie pozostających w

zatrudnieniu, a zarejestrowanych w rejonowym urzędzie pracy, w celu zwiększenia

ich szans na uzyskanie zatrudnienia, podwyższenia dotychczasowych kwalifikacji

zawodowych lub zwiększenia aktywności zawodowej, a w szczególności w razie:

- 1) braku kwalifikacji zawodowych,
 - 2) konieczności zmiany kwalifikacji w związku z brakiem propozycji odpowiedniego zatrudnienia,
 - 3) utraty zdolności do pracy w dotychczas wykonywanym zawodzie.
2. Szkoleniem, o którym mowa w ust. 1, mogą być objęte również osoby niepełnosprawne będące w okresie wypowiedzenia, zwalniane z przyczyn dotyczących

pracodawcy.

Art. 39.

1. Szkolenie osób niepełnosprawnych może odbywać się:
 - 1) w placówkach szkolących,
 - 2) w specjalistycznych ośrodkach szkoleniowo-rehabilitacyjnych, zwanych dalej "specjalistycznymi ośrodkami".
2. Specjalistyczne ośrodki tworzy i likwiduje Minister Pracy i Polityki Socjalnej,
na wniosek Pełnomocnika.
3. Do zadań specjalistycznego ośrodka należy:
 - 1) prowadzenie szkolenia osób, które z powodu niepełnosprawności mają utrudniony
lub uniemożliwiony dostęp do korzystania ze szkolenia w innych placówkach,
 - 2) określanie psychofizycznej sprawności danej osoby w stosunku do wymagań różnych zawodów,
 - 3) określanie, przez zastosowanie odpowiednich testów sprawności i prób praktycznych, uzdolnienia i możliwości rozwoju zdolności danej osoby,
 - 4) zapewnienie uczestnikom szkolenia zakwaterowania, wyżywienia, pomocy dydaktycznej oraz opieki medycznej i usług rehabilitacyjnych.
4. Koszty utworzenia i działalności specjalistycznego ośrodka finansowane są
ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych.
5. Minister Pracy i Polityki Socjalnej określi, w drodze rozporządzenia, sposób
tworzenia, działania i finansowania specjalistycznych ośrodków oraz tryb sprawowania nadzoru nad ich działalnością.

Art. 40.

1. Dyrektor kieruje osobą niepełnosprawną, o której mowa w art. 38:
 - 1) na szkolenie na podstawie orzeczenia właściwego organu,
 - 2) na szkolenie wskazane przez tę osobę, jeżeli zostanie uprawdopodobnione, że
szkolenie to zapewni uzyskanie pracy i spełniony jest przynajmniej jeden z
warunków wymienionych w art. 38; koszt tego szkolenia nie może przekroczyć
dziesięciokrotnego przeciętnego wynagrodzenia.
2. Koszt szkolenia obejmuje:
 - 1) uprzednio uzgodnioną należność przysługującą jednostce szkolącej,
 - 2) koszt ubezpieczenia od nieszczęśliwych wypadków,
 - 3) koszt zakwaterowania i wyżywienia,
 - 4) koszt przejazdu na szkolenie, w tym koszt przejazdu przewodnika lub opiekuna osoby zaliczonej do znacznego stopnia niepełnosprawności,
 - 5) koszt usług tłumacza języka migowego albo lektora dla niewidomych lub osoby
towarzyszącej osobie niepełnosprawnej ruchowo zaliczonej do znacznego stopnia
niepełnosprawności,
 - 6) koszt niezbędnych badań lekarskich, psychologicznych, diagnostycznych i usług rehabilitacyjnych.
3. Szkolenie trwa nie dłużej niż 36 miesięcy.
4. Koszty szkolenia są finansowane z Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych.
5. Osoba niepełnosprawna, która z własnej winy nie ukończyła szkolenia, jest
obowiązana do zwrotu jego kosztów, chyba że powodem nieukończenia szkolenia
było podjęcie zatrudnienia.

Art. 41.

1. Szkolenie osób niepełnosprawnych może być organizowane także przez pracodawcę.
2. Na wniosek pracodawcy poniesione przez niego koszty szkolenia zatrudnionych osób niepełnosprawnych, mogą być zrefundowane z Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych do wysokości 75% nie więcej jednak niż do wysokości dwukrotnego przeciętnego wynagrodzenia na jedną osobę, jeżeli po zakończeniu szkolenia będą zatrudniane, zgodnie z kierunkiem szkolenia, na innych stanowiskach pracy przez okres co najmniej 24 miesięcy.
3. Zwrotu kosztów, o których mowa w ust. 2, dokonuje dyrektor na warunkach i w wysokości określonych w umowie zawartej z pracodawcą. Zwrotowi nie podlegają koszty poniesione przez pracodawcę przed datą podpisania umowy.
4. Jeżeli z przyczyn dotyczących pracodawcy, o którym mowa w ust. 2, osoba niepełnosprawna po zakończeniu szkolenia nie będzie zatrudniana zgodnie z kierunkiem szkolenia lub będzie zatrudniana przez okres krótszy niż 24 miesiące, pracodawca zwraca do Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych środki pobrane na szkolenie tej osoby wraz z odsetkami należnymi od dnia, w którym pracodawca przestał spełniać warunki określone w ust. 2.

Rozdział 9

Krajowa Rada Konsultacyjna do Spraw Osób Niepełnosprawnych oraz udział organizacji pozarządowych w opiniowaniu i konsultowaniu działań na rzecz osób niepełnosprawnych

Art. 42.

1. Powołuje się Krajową Radę Konsultacyjną do Spraw Osób Niepełnosprawnych, zwaną dalej "Radą".
2. Rada jest organem opiniodawczo-doradczym Pełnomocnika w sprawach działań na rzecz osób niepełnosprawnych i stanowi forum współdziałania organów administracji rządowej, samorządu terytorialnego oraz organizacji pozarządowych.
3. Do zakresu działania Rady należą w szczególności:
 - 1) inspirowanie przedsięwzięć zmierzających do integracji osób niepełnosprawnych ze społeczeństwem,
 - 2) opiniowanie projektu założeń polityki zatrudniania i rehabilitacji zawodowej i społecznej osób niepełnosprawnych,
 - 3) opiniowanie projektów aktów prawnych mających lub mogących mieć wpływ na sytuację osób niepełnosprawnych oraz sygnalizowanie odpowiednim organom potrzeby wydania lub zmiany przepisów obowiązujących w tym zakresie,
 - 4) przesyłanie organizacjom pozarządowym założeń i projektów ustaw, o których mowa w art. 45 ust. 1, w terminie 5 dni od dnia ich otrzymania,
 - 5) inicjowanie rozwiązań w zakresie zaspokajania potrzeb osób niepełnosprawnych wynikających z faktu niepełnosprawności,

- 6) opiniowanie sprawozdań z działalności Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych,
- 7) opiniowanie rocznych harmonogramów realizacji rządowego "Programu działań na rzecz osób niepełnosprawnych i ich integracji ze społeczeństwem",
- 8) przedstawiania Ministrowi Pracy i Polityki Socjalnej, za pośrednictwem Pełnomocnika, rocznych informacji o swojej działalności.

Art. 43.

1. Rada składa się:
 - 1) z 5 przedstawicieli organów administracji rządowej,
 - 2) z 5 przedstawicieli samorządu terytorialnego,
 - 3) z 15 przedstawicieli organizacji pozarządowych.
2. Członków Rady powołuje i odwołuje, na wniosek Pełnomocnika, Minister Pracy i Polityki Socjalnej spośród kandydatów zgłoszonych przez organy i organizacje, o których mowa w ust. 1.
3. Posiedzenia Rady zwoływane są przez jej przewodniczącego nie rzadziej niż raz na kwartał, a w przypadkach uzasadnionych - na wniosek Pełnomocnika lub co najmniej 5 członków Rady.
4. Kadencja Rady wynosi 4 lata.
5. Odwołanie członka Rady przed upływem kadencji może nastąpić:
 - 1) na jego wniosek,
 - 2) na wniosek reprezentowanego przez niego organu lub organizacji,
 - 3) na umotywowany wniosek Pełnomocnika.

Art. 44.

1. Rada może:
 - 1) powoływać ekspertów,
 - 2) zapraszać do uczestnictwa w posiedzeniach Rady przedstawicieli organów, organizacji i instytucji nie reprezentowanych w Radzie,
 - 3) zlecać przeprowadzanie badań i opracowywanie ekspertyz.
2. Koszty funkcjonowania Rady związane z obsługą, przeprowadzaniem badań i opracowywaniem ekspertyz, wynagradzaniem członków Rady oraz uczestnictwem w posiedzeniach Rady ekspertów i osób nie będących członkami Rady, finansowane są ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych.
3. Pracodawca jest obowiązany zwolnić pracownika od pracy w celu wzięcia udziału w posiedzeniach Rady. Za czas zwolnienia pracownik zachowuje prawo do wynagrodzenia ustalonego według zasad obowiązujących przy obliczaniu ekwiwalentu pieniężnego za urlop wypoczynkowy. Koszty wynagrodzenia ponoszone przez pracodawcę refundowane są ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych.
4. Minister Pracy i Polityki Socjalnej określi, w drodze rozporządzenia:
 - 1) organizację i tryb działania Rady oraz zasady uczestnictwa w jej pracach ekspertów i przedstawicieli organów, organizacji i instytucji, nie reprezentowanych w Radzie,
 - 2) wysokość wynagrodzenia członków Rady oraz ekspertów i innych osób nie będących członkami Rady, za udział w posiedzeniach Rady.

Art. 45.

1. Organizacje pozarządowe mają prawo opiniowania założeń i projektów ustaw mających lub mogących mieć wpływ na sytuację osób niepełnosprawnych.
2. Naczelne i centralne organy administracji rządowej kierują, za pośrednictwem Rady, do organizacji pozarządowych założenia i projekty ustaw, o których mowa w ust. 1.
3. Termin przedstawienia opinii, o której mowa w ust. 1, wynosi 30 dni.
4. W razie nieprzyjęcia przez organy, o których mowa w ust. 2, opinii w całości lub w części, organy te obowiązane są poinformować na piśmie opiniodawcę, podając uzasadnienie.

Rozdział 10

Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych

Art. 46.

1. Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, zwany dalej "Funduszem", jest państwowym funduszem celowym w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 5 stycznia 1991 r. - Prawo budżetowe (Dz.U. z 1993 r. Nr 72, poz. 344, z 1994 r. Nr 76, poz. 344, Nr 121, poz. 591 i Nr 133, poz. 685 oraz z 1995 r. Nr 78, poz. 390 i Nr 124, poz. 601).
2. Fundusz posiada osobowość prawną.
3. Fundusz stosuje zasady o rachunkowości określone dla podmiotów, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz.U. Nr 121, poz. 591).
4. Minister Pracy i Polityki Socjalnej, na wniosek Prezesa Zarządu Funduszu, zatwierdza statut określający organizację, szczegółowe zasady i tryb działania Funduszu, w tym jego organów.

Art. 47.

Przychodami Funduszu są:

- 1) wpłaty pracodawców, o których mowa w art. 22 ust. 1, art. 24, art. 25 ust. 2 oraz art. 32 ust. 3 pkt 1,
- 2) dotacje z budżetu państwa oraz inne dotacje i subwencje,
- 3) spadki, zapisy i darowizny,
- 4) dobrowolne wpłaty pracodawców,
- 5) dochody z oprocentowania pożyczek, dyskonto od zakupionych bonów skarbowych, odsetki od obligacji emitowanych lub gwarantowanych przez Skarb Państwa lub Narodowy Bank Polski oraz lokat terminowych,
- 6) dochody z działalności gospodarczej,
- 7) wpłaty, o których mowa w art. 27 ust. 4 oraz w art. 41 ust. 4,
- 8) dywidendy,
- 9) inne wpłaty.

Art. 48.

1. Środki Funduszu przeznacza się na finansowanie różnych form rehabilitacji

osób niepełnosprawnych, w tym przede wszystkim rehabilitacji zawodowej i społecznej, a w szczególności na:

1) tworzenie nowych i przystosowanie istniejących stanowisk pracy do możliwości

osób niepełnosprawnych, zgodnie z art. 27,

2) tworzenie i funkcjonowanie poradnictwa zawodowego,

3) szkolenie osób niepełnosprawnych,

4) dofinansowanie budowy, rozbudowy i modernizacji obiektów służących rehabilitacji,

5) dofinansowanie likwidacji barier architektonicznych, urbanistycznych, transportowych, w komunikowaniu się i technicznych,

6) finansowanie w całości lub w części kosztów organizowania i działania warsztatów terapii zajęciowej,

7) tworzenie i działalność zespołów orzekających o stopniu niepełnosprawności

oraz refundację wynagrodzeń i składki na ubezpieczenie społeczne od tych

wynagrodzeń pracowników wojewódzkich urzędów pracy oraz Ministerstwa Pracy i

Polityki Socjalnej zajmujących się obsługą tych zespołów,

8) tworzenie i działalność specjalistycznych ośrodków szkoleniowo rehabilitacyjnych,

9) tworzenie i działalność zakładów aktywizacji zawodowej,

10) utrzymanie istniejących a zagrożonych likwidacją miejsc pracy osób niepełnosprawnych,

11) zwrot kosztów, o których mowa w art. 28 ust. 1 i art. 41,

12) finansowanie działalności Krajowej Rady Konsultacyjnej do Spraw Osób Niepełnosprawnych,

13) dotację dla podmiotów gospodarczych podejmujących produkcję wyrobów ortopedycznych, protetycznych, środków pomocniczych lub sprzętu rehabilitacyjnego albo usługi w tym zakresie na uruchomienie tej

produkcji

lub usług,

14) dofinansowanie oprocentowania kredytów bankowych, o których mowa w art. 14 ust. 1 oraz art. 33 pkt 1,

15) pożyczki, o których mowa w art. 13 ust. 1 i w art. 33 pkt 2,

16) dofinansowanie wynagrodzeń pracowników, o których mowa w art. 33 pkt 3,

17) dofinansowanie rekompensujące częściowo straty, o których mowa w art. 33 pkt 5,

18) dofinansowanie turnusów rehabilitacyjnych,

19) finansowanie w części lub w całości badań, ekspertyz, analiz, opracowywania

projektów norm, a także wydawnictw i konkursów dotyczących rehabilitacji

zawodowej lub społecznej,

20) opracowywanie i rozpowszechnianie materiałów informacyjnych i szkoleniowych,

21) programy zatwierdzone przez Ministra Pracy i Polityki Socjalnej, służące

rehabilitacji społecznej, zawodowej i leczniczej,

22) dofinansowanie zadań wynikających z rządowych programów na rzecz osób niepełnosprawnych,

23) subwencje dla pracodawcy prowadzącego zakład pracy chronionej w związku z

zatrudnianiem w tym zakładzie osób niepełnosprawnych,

24) refundację, o której mowa w art. 26 ust. 3 pkt 2.

2. Środki Funduszu do wysokości 5% jego przychodów na dany rok przeznacza się na

dofinansowanie:

- 1) rehabilitacji leczniczej, społecznej i zawodowej dzieci i młodzieży, w tym:
 - a) zakupu sprzętu i urządzeń zmniejszających skutki niepełnosprawności,
 - b) szkolenia rodziców, opiekunów, personelu medycznego i innych osób w zakresie opieki nad dziećmi i młodzieżą niepełnosprawną,
 - c) usług transportowych,
 - d) ośrodków szkolno-wychowawczych, rehabilitacyjnych i innych placówek dla dzieci i młodzieży niepełnosprawnej,
 - 2) sportu, kultury, rekreacji i turystyki osób niepełnosprawnych,
 - 3) zaopatrzenia w sprzęt rehabilitacyjny, przedmioty ortopedyczne i środki pomocnicze, przyznawane osobom niepełnosprawnym na podstawie odrębnych przepisów.
3. Środki Funduszu mogą być także przeznaczane na powiększanie jego majątku przez:
- 1) nabywanie bonów skarbowych i obligacji emitowanych lub gwarantowanych przez Skarb Państwa, lub przez Narodowy Bank Polski,
 - 2) lokaty terminowe w bankach i w innych instytucjach państwowych lub gwarantowanych przez Skarb Państwa,
 - 3) wnoszenie udziałów i wkładów finansowych do spółek oraz innych osób prawnych, jeżeli działalność tych podmiotów jest zgodna z celami Funduszu określonymi w ustawie.
4. Działalność Funduszu nie podlega opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług.
5. Darowizna dokonywana ze środków Funduszu na rzecz osoby niepełnosprawnej nie podlega podatkowi od spadków i darowizn.
6. Minister Pracy i Polityki Socjalnej, w porozumieniu z Ministrem Finansów, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady gospodarowania środkami Funduszu.
7. Minister Pracy i Polityki Socjalnej, w porozumieniu z Ministrem Finansów, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady, terminy i tryb wypłacania subwencji, o której mowa w ust. 1 pkt 23.

Art. 49.

1. Do wpłat, o których mowa w art. 22 ust. 1, art. 24, art. 25 ust. 2 i art. 32 ust. 3 pkt 1, stosuje się przepisy ustawy z dnia 19 grudnia 1980 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz.U. z 1993 r. Nr 108, poz. 486, Nr 134, poz. 646 oraz 1995 r. Nr 5, poz. 25 i Nr 85, poz. 426), z tym że czynności wynikające z art. 5 ust. 3, art. 8 ust. 1, art. 22 ust. 1, art. 29 i art. 31 ust. 1 i 2 tej ustawy należą do kompetencji Prezesa Zarządu Funduszu.
2. Pracodawcy dokonują wpłat, o których mowa w ust. 1, w terminie do dnia 20 następnego miesiąca po miesiącu, w którym zaistniały okoliczności powodujące powstanie obowiązku wpłat, składając równocześnie Zarządowi Funduszu deklaracje według wzoru ustalonego, w drodze zarządzenia, przez Ministra Pracy i Polityki

Socjalnej.

3. Do egzekucji wpłat, o których mowa w ust. 1, mają zastosowanie przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, z tym że czynności związane z wystawianiem tytułu wykonawczego oraz egzekucją należności pieniężnych należą do kompetencji Prezesa Zarządu Funduszu.
4. Od decyzji Prezesa Zarządu Funduszu dotyczących wpłat, o których mowa w ust. 1, pracodawcy przysługuje odwołanie do Ministra Pracy i Polityki Socjalnej.

Art. 50.

1. Organami Funduszu są Rada Nadzorcza i Zarząd.
2. Prezesem Rady Nadzorczej jest Pełnomocnik. Członków Rady w liczbie 6 powołuje i odwołuje, na wniosek Pełnomocnika, Minister Pracy i Polityki Socjalnej.
3. Do zadań Rady Nadzorczej należy w szczególności:
 - 1) zatwierdzanie planów działalności i projektu planu finansowego Funduszu,
 - 2) ustalanie kryteriów wyboru przedsięwzięć finansowanych ze środków Funduszu, zgodnie z kierunkowymi założeniami polityki zatrudniania, rehabilitacji zawodowej i społecznej osób niepełnosprawnych, określonymi przez Pełnomocnika,
 - 3) zatwierdzanie wniosków Zarządu w sprawach zaciągania przez Fundusz pożyczek,
 - 4) określanie wysokości przychodów Funduszu, które w danym roku mogą być przeznaczane na powiększanie jego majątku w formach, o których mowa w art. 48 ust. 3,
 - 5) zatwierdzanie wniosków Zarządu w sprawach wnoszenia udziału do spółek, z wyłączeniem spraw dotyczących postępowania ugodowego,
 - 6) dokonywanie kontroli i oceny działalności Zarządu,
 - 7) zatwierdzanie rocznych sprawozdań Zarządu z działalności i akceptacja bilansu Funduszu,
 - 8) składanie Ministrowi Pracy i Polityki Socjalnej, w terminie do dnia 31 marca każdego roku, sprawozdań z działalności Funduszu.
4. Techniczno-organizacyjną obsługę Rady Nadzorczej sprawuje Biuro Rady wchodzące w skład struktury organizacyjnej Funduszu.
5. Minister Pracy i Polityki Socjalnej określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i tryb powoływania członków Rady Nadzorczej, a także szczegółowe zasady działania Rady Nadzorczej i szkolenia jej członków oraz wysokość ich wynagrodzenia za udział w posiedzeniach Rady.

Art. 51.

1. W skład Zarządu Funduszu wchodzi Prezes Zarządu Funduszu, zwany dalej "Prezesem", i jego dwóch zastępców. Prezesa powołuje i odwołuje Minister Pracy i Polityki Socjalnej na wniosek Pełnomocnika.
2. Zastępców Prezesa, na wniosek Prezesa, powołuje i odwołuje Minister Pracy i Polityki Socjalnej.
3. Do zadań Zarządu należy w szczególności:
 - 1) opracowywanie projektów planów działalności Funduszu i projektu planu finansowego,
 - 2) dokonywanie wyboru przedsięwzięć do finansowania ze środków Funduszu,
 - 3) gospodarowanie środkami Funduszu,
 - 4) opracowywanie szczegółowych zasad finansowania realizacji zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 3-5, 12, 13 i 15,
 - 5) podejmowanie decyzji w sprawie odraczania terminu spłat i umarzania pożyczek, o których mowa w art. 33 pkt 2,

- 6) wydawanie opinii, o której mowa w art. 30 ust. 1 pkt 3,
 - 7) kontrola, z zastrzeżeniem pkt 8, wykorzystania środków Funduszu przekazywanych na realizację zadań określonych ustawą,
 - 8) kontrola wykorzystania środków Funduszu, przy współpracy z Krajowym Urzędem Pracy, w zakresie określonym w art. 36,
 - 9) udział w tworzeniu warsztatów terapii zajęciowej,
 - 10) udział w organizowaniu turnusów rehabilitacyjnych,
 - 11) opracowywanie programów likwidacji barier architektonicznych, urbanistycznych, w komunikowaniu się, transportowych i technicznych oraz współudział w realizacji tych programów,
 - 12) współpraca z organizacjami pozarządowymi,
 - 13) składanie Radzie Nadzorczej sprawozdań z działalności.
4. Zarząd może tworzyć oraz znosić oddziały terenowe, przy jednoczesnym określeniu ich zakresu działania i właściwości terytorialnej.
 5. Zarząd udostępnia Radzie Nadzorczej, na jej żądanie, dokumenty i materiały dotyczące działalności Funduszu.
 6. Techniczno-organizacyjną obsługę Zarządu sprawuje Biuro Funduszu.

Art. 52.

1. Prezes reprezentuje Fundusz na zewnątrz.
2. Prezes może powoływać pełnomocników, ustalając granice ich umocowania.
3. Do składania oświadczeń w zakresie praw i obowiązków majątkowych Funduszu są upoważnieni:
 - 1) Prezes lub jego zastępcy samodzielnie,
 - 2) dwaj pełnomocnicy działający łącznie,
 - 3) dyrektor wojewódzkiego urzędu pracy w zakresie zadań określonych w art. 36, 38 i 41 w ramach przyznanych przez Fundusz środków.

Art. 53.

Ze środków Funduszu pokrywane są:

- 1) koszty jego działalności,
- 2) koszty jego obsługi, z wyjątkiem kosztów związanych z zatrudnianiem pracowników Krajowego Urzędu Pracy i wojewódzkich urzędów pracy zatrudnionych bezpośrednio przy obsłudze Funduszu.

Art. 54.

Dochodzenie zwrotu wypłat dokonanych ze środków Funduszu zwolnione jest od opłat i kosztów sądowych, w tym egzekucyjnych.

Art. 55.

Minister Pracy i Polityki Socjalnej składa Radzie Ministrów corocznie informację o działalności Funduszu.

Rozdział 11 Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 56.

1. Osoby, które przed dniem wejścia w życie ustawy zostały zaliczone do jednej z grup inwalidów, są osobami niepełnosprawnymi w rozumieniu ustawy, jeżeli przed tą datą orzeczenie o zaliczeniu do jednej z grup inwalidów nie utraciło mocy.
2. Orzeczenie o zaliczeniu do:
 - 1) I grupy inwalidów traktowane jest na równi z orzeczeniem o znacznym stopniu niepełnosprawności,

- 2) II grupy inwalidów traktowane jest na równi z orzeczeniem o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności,
- 3) III grupy inwalidów traktowane jest na równi z orzeczeniem o lekkim stopniu niepełnosprawności.
3. Orzeczenie uznające rolnika, na podstawie odrębnych przepisów, za długotrwale niezdolnego do pracy w gospodarstwie rolnym, traktowane jest na równi z orzeczeniem o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności.

Art. 57.

Osoby niepełnosprawne, o których mowa w art. 56, które przed dniem wejścia w życie ustawy nabyły prawo do świadczeń lub ulg na podstawie odrębnych przepisów, zachowują dotychczasowe uprawnienia, do czasu zmiany tych przepisów.

Art. 58.

Z wpłat, o których mowa w art. 22 ust. 1, zwolnione są państwowe i gminne jednostki organizacyjne, w których wskaźnik zatrudnienia osób niepełnosprawnych wynosi co najmniej 1% w 1997 r., 2% w 1998 r. i 4% w 1999 r.

Art. 59.

W sprawach nie unormowanych przepisami ustawy stosuje się Kodeks postępowania administracyjnego.

Art. 60.

W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz.U. z 1993 r. Nr 90, poz. 416 i Nr 134, poz. 646, z 1994 r. Nr 43, poz. 163, Nr 90, poz. 419, Nr 113, poz. 547, Nr 123, poz. 602, Nr 126, poz. 626 oraz z 1995 r. Nr 5, poz. 25) w art. 23 w ust. 1 pkt 29 otrzymuje brzmienie:

"29) wpłat, o których mowa w art. 22 ust. 1 i w art. 24 ustawy z dnia.... o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz.U. Nr.... poz.)".

Art. 61.

W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz.U. z 1993 r. Nr 106, poz. 482, Nr 134, poz. 646, z 1994 r. Nr 1, poz. 2, Nr 43, poz. 163, Nr 80, poz. 368, Nr 87, poz. 406, Nr 90, poz. 419, Nr 113, poz. 547, Nr 123, poz. 602 i Nr 127, poz. 627 oraz z 1995 r. Nr 5, poz. 25, Nr 86, poz. 433 i Nr 96, poz. 478) w art. 16 w ust. 1 pkt 36 otrzymuje brzmienie:

"36) wpłat, o których mowa w art. 22 ust. 1 i w art. 24 ustawy z dnia..... o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz.U. Nr ... poz.)".

Art. 62.

W ustawie z dnia 8 stycznia 1993 r. o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym (Dz.U. Nr 11, poz. 50, Nr 28, poz. 127, Nr 129, poz. 599, z 1994 r. Nr 132, poz. 670 oraz z 1995 r. Nr 44, poz. 231, Nr 142, poz. 702 i 703) dodaje się art. 14a i 14b w brzmieniu:

"Art. 14a. 1. Zwalnia się pracodawcę prowadzącego zakład pracy chronionej lub

skarbowego
i usług,
naliczonym, w
lub zakład
spełniającego
zawodowej
(Dz.U.
wyższa od
czasu pracy
przez
Państwowy Fundusz
ustawie
zaliczek z
rozumie
Ministra
Rzeczypospolitej
przepisów. Do
obowiązujące w
zastosowania:
chronionej
różnicy, o
Rehabilitacji Osób
należnym a
w
ust. 2,
prowadzonego

zakład aktywizacji zawodowej od wpłat do urzędu
należności od tych zakładów z tytułu podatku od towarów
stanowiącej różnicę między podatkiem należnym a
rozumieniu art. 19 ust. 1 i 2, z zastrzeżeniem ust. 3.
2. Przez pracodawcę prowadzącego zakład pracy chronionej
aktywizacji zawodowej rozumie się pracodawcę
warunki określone w art. 29 i 30 ustawy o rehabilitacji
i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych
Nr..., poz. ...).
3. Jeżeli kwota zwolnienia, o którym mowa w ust. 1, jest
kwoty stanowiącej iloczyn liczby osób niepełnosprawnych
zatrudnionych w zakładzie pracy chronionej lub zakładzie
aktywizacji zawodowej w przeliczeniu na pełny wymiar
oraz wielokrotności najniższego wynagrodzenia określonej
Radę Ministrów - różnica podlega przekazaniu na
Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, o którym mowa w
wymienionej w ust. 2, w terminach przewidzianych dla
tytułu podatku od towarów i usług.
4. Przez najniższe wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 3,
się najniższe wynagrodzenie pracowników ogłaszane przez
Pracy i Polityki Socjalnej w Dzienniku Urzędowym
Polskiej "Monitor Polski" na podstawie odrębnych
wyliczeń przyjmuje się najniższe wynagrodzenie
kwartale poprzedzającym miesiąc obliczeniowy.
5. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1, nie ma
1) w przypadku gdy pracodawca prowadzący zakład pracy
lub zakład aktywizacji zawodowej nie przekazał
której mowa w ust. 3, na Państwowy Fundusz
Niepełnosprawnych,
2) w stosunku do tej części różnicy między podatkiem
naliczonym, która odpowiada kwocie sankcji określonych
art. 27 ust. 5,
3) do kwot podatku, o których mowa w art. 28 i art. 29
4) w przypadku, gdy organ podatkowy określił obrót
przez pracodawcę zakładu pracy chronionej lub zakładu

aktywizacji zawodowej na podstawie art. 17 ust. 1.
6. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do wyrobów
opodatkowanych

podatkiem akcyzowym.
Art. 14b. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, określi
wielokrotność
najniższego wynagrodzenia, o której mowa w art. 14a ust.
3."

Art. 63.
W ustawie z dnia 29 grudnia 1993 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w
razie
niewypłacalności pracodawcy (Dz.U. z 1994 r. Nr 1, poz. 1 oraz z 1995 r. Nr
87,
poz. 435) w art. 17 w ust. 3 wyrazy "a także zakłady pracy chronionej
określone w
odrębnych przepisach" zastępuje się wyrazami "a także pracodawca w stosunku
do
prowadzonego zakładu pracy chronionej lub zakładu aktywizacji zawodowej".

Art. 64.
W ustawie z dnia 14 grudnia 1994 r. o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu
bezrobociu
(Dz. U. z 1995 r. Nr 1, poz. 1) wprowadza się następujące zmiany:
1) w art. 5 w ust. 1 w pkt 9 wyrazy "o zatrudnianiu i rehabilitacji
zawodowej
osób niepełnosprawnych" zastępuje się wyrazami "o rehabilitacji
zawodowej i
społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych",
2) w art. 54 wyrazy "Zakłady pracy chronionej" zastępuje się wyrazami
"Pracodawca w stosunku do prowadzonego zakładu pracy chronionej
lub zakładu aktywizacji zawodowej".

Art. 65.
Sprawy, które zostały wszczęte a nie zakończone przed dniem wejścia w życie
ustawy, podlegają rozpoznaniu według przepisów tej ustawy.

Art. 66.
Do czasu wydania przepisów wykonawczych przewidzianych w ustawie, nie
dłużej jednak
niż przez okres 12 miesięcy od dnia jej wejścia w życie, zachowują moc
dotychczasowe
przepisy wykonawcze, jeżeli nie są sprzeczne z ustawą.

Art. 67.
Traci moc ustawa z dnia 9 maja 1991 r. o zatrudnianiu i rehabilitacji
zawodowej
osób niepełnosprawnych (Dz.U. Nr 46, poz. 201, Nr 80, poz. 350, Nr 110,
poz. 472,
z 1992 r. Nr 21, poz. 85, z 1993 r. Nr 11, poz. 50, Nr 28, poz. 127 oraz z
1995 r.
Nr 1, poz. 1, Nr 5, poz. 25 i Nr 120, poz. 577).

Art. 68.
Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1997 r., z tym że przepisy art.
32
ust. 1 pkt 2 oraz art. 62 wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1996 r.